

οικογενειάρχης

οικογενειάρχης, ο, ουσ. [<οικογένεια + -άρχης], ο οικογενειάρχης·

- *οικογενειάρχης άνθρωπος!* **α.** έκφραση αμφισβήτησης στα λεγόμενα κάποιου που χαρακτηρίζει κάποιον ανήθικο ή απατεώνα, ενώ εμείς έχουμε εντελώς διαφορετική γνώμη: «μα είναι οικογενειάρχης άνθρωπος κι είναι απίθανο να 'ναι μπλεγμένος σ' αυτή τη βρομοδουλειά!». **β.** έκφραση με την οποία επιτιμούμε κάποιον οικογενειάρχη που έκανε κάποιο ατόπημα: «μα είναι σωστό, εσύ, οικογενειάρχης άνθρωπος, να γυρίζεις τα βράδια μεθυσμένος στο σπίτι!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας